

○ (๓๑)
คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

คดีหมายเลขดำที่ อท

คดีหมายเลขแดงที่ อท

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค

วันที่ ๒๓ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๙

ความอาญา

ระหว่าง { พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต ๑ โจทก์
ภาค

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

โจทก์ฟ้องว่า ข้อ ๑ จำเลยเจ้าพนักงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตำแหน่ง
เจ้าพนักงานธุรการ ๓ องค์การบริหารส่วนตำบล (ต่อไปใช้คำย่อ อบต.) มีฐานะ
เป็นเจ้าพนักงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานการเงิน
งานการบัญชี ทะเบียนควบคุมการเบิกจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และดูแล งานทะเบียน
ทรัพย์สิน และแผนที่ภาษีอากร ค่าธรรมเนียม และค่าเช่า จัดเก็บรายได้ และค่าปรับ
งานทะเบียนควบคุมและเร่งรัดรายได้ จำเลยลงลายมือชื่อรับเงินตามใบเสร็จรับเงิน
ที่มีการชำระแก่ อบต. ในปีงบประมาณ ๒๕๕๕ รวมจำนวน บาท

สิ่งพิมพ์ของทาง กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เป็นประจำ... ในปัจจุบันประมาณ

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๗ รวมจำนวน บาท แต่ไม่มีการจัดทำบัญชี (บันทึกบัญชี)

ไม่มีการบันทึกรายการบัญชีที่เกี่ยวข้อง (บัญชีเงินสดและทะเบียนแยกประเภท) และไม่นำฝาก
เข้าบัญชี อบรม: เจตนาไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย การรับเงิน

การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๗

ข้อ ๒ เมื่อระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ เวลากลางวัน ต่อเนื่องกัน วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยกระทำผิดต่อหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์สิน เปียดบังทรัพย์สินนั้น เป็นของตนหรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย เป็นเจ้าพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหาย แก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ กล่าวคือ จำเลยอาศัยโอกาสที่ตนมีหน้าที่รับเงิน เปียดบังเงินนั้นไป หลายกรรมต่างกัน

๒.๑ เมื่อระหว่างวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๖ เวลากลางวัน วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยรับและเบียดบังเงินค่าสมัครสอบแข่งขัน พนักงานครูผู้ดูแลเด็ก ตามใบเสร็จรับเงิน ๓ ฉบับ ฉบับละ ๒๐๐ บาท รวม ๖๐๐ บาท

๒.๒ เมื่อ

○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๓ -

๒.๒ เมื่อระหว่างวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๑๔
กรกฎาคม ๒๕๕๖ เวลากลางวัน วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยรับและเบียดบังเงินโครงการ
เศรษฐกิจชุมชน ๗ ราย ตามใบเสร็จรับเงิน ๗ ฉบับ ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท รวม
๑๔๐,๐๐๐ บาท

๒.๓ เมื่อระหว่างวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๕ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๑๑
กันยายน ๒๕๕๖ เวลากลางวัน วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยรับและเบียดบังเงินค่าภาษี
โรงเรือนและที่ดิน ตามใบเสร็จรับเงิน ๓ ฉบับ ฉบับละ ๒๐๐ บาท รวม ๖๐๐ บาท

๒.๔ เมื่อระหว่างวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๑๑
กันยายน ๒๕๕๖ เวลากลางวัน วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยรับและเบียดบังเงินค่าภาษี
โรงเรือนและที่ดิน ตามใบเสร็จรับเงิน ๑ ฉบับ ๓๐๐ บาท

๒.๕ เมื่อระหว่างวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๕ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๑๑
กันยายน ๒๕๕๖ เวลากลางวัน วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยรับและเบียดบังเงินค่าภาษี
โรงเรือนและที่ดิน ตามใบเสร็จรับเงิน ๒ ฉบับ ฉบับละ ๓๕๐ บาท รวม ๗๐๐ บาท

๒.๖ เมื่อระหว่างวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๕ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๑๑ กันยายน

/๒๕๕๖

ซึ่งพิมพ์ออกจากรบบนฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ถือเป็นสำเนา

ที่ได้รับการรับรองว่าตรงประการทุกประการกับสำเนาต้นฉบับ และให้ใช้แทนต้นฉบับได้

○ (କ୍ରମ ୩୯.)

1 ୧ ୧

๔,๙๙๕ บาท รวม ๑๔,๙๖๐ บาท

๒.๑๐ เมื่อระหว่างวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๖ เวลากลางวัน วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยรับและเบียดบังเงินค่าของจดทะเบียนพาณิชย์ตามใบเสร็จรับเงิน ๑ ฉบับ ๕๐ บาท

๒.๑๑ เมื่อระหว่างวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ เวลากลางวัน วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยรับและเบิกบงเงินที่รับจาก ตามใบเสร็จรับเงิน ๒ ฉบับ ฉบับละ ๕๐๐ บาท รวม ๑,๐๐๐ บาท

๒.๑๒ เมื่อระหว่างวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ เวลากลางวัน วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยรับและเบิกดบังเงินที่รับจากร้าน: ตามใบเสร็จรับเงิน ๕ ฉบับ ฉบับละ ๕๐๐ บาท รวม ๒,๕๐๐ บาท

๒.๑๓ เมื่อระหว่างวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ เวลากลางวัน วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยรับและเบิกคั้งเงินที่รับจากร้าน ตามใบเสร็จรับเงิน ๒ ฉบับ ฉบับละ ๕๐๐ บาท รวม ๑,๐๐๐ บาท

13.14.14

○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๗ -

นำเงินฝากเข้าบัญชี อบต. ๑๘๘,๓๘๓ บาท ยังเสียหาย ๑๖๓,๗๘๕ บาท เหตุเกิดที่
ตำบล อำเภอ จังหวัด ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๑๔๗, ๑๕๗ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒, ๑๙๒

จำเลยให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามรายงานและสำนวนการไต่สวน ป.ป.ท. เอกสาร

หมาย จ.๑ และที่คู่ความนำสืบในชั้นพิจารณา ข้อเท็จจริงที่คู่ความรับกันและไม่นำสืบโต้แย้ง
รับฟังได้ว่า ขณะเกิดเหตุ จำเลยเป็นเจ้าพนักงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตำแหน่งเจ้าพนักงาน
ธุรการ ๓ สังกัด อบต. นาง เป็นนายก.อบต. ।

เป็นปลัด อบต. รักษาการตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง อยู่มาสำนักงาน
การตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) โดยสำนักตรวจสอบพิเศษ (จังหวัด) ตรวจสอบ
สืบสวนกรณี อบต. จัดเก็บเงินรายได้และได้รับเงินคืนตามโครงการเศรษฐกิจชุมชน
แต่ไม่นำเงินฝากเข้าบัญชี ทำให้มีเงินขาดบัญชีในปีงบประมาณ ๒๕๕๕ กับ ๒๕๕๗ จำนวน

/๑๘๘,๓๘๓ บาท

จึงขอความเห็นชอบจากประธานศาลฎีกาเพื่อพิจารณาคำขอ

ที่ได้รับการยื่นขอตรวจประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และใช้โทษแทนจำคุกได้

○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๘ -

๑๘๘,๓๘๓ บาท และ ๑๖๓,๖๙๕ บาท ทำให้ความเห็นและข้อเสนอแนะ แจ้งคณะกรรมการ บ.ป.ท. ดำเนินคดีอาญาจำเลยซึ่งมีพฤติการณ์เป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่จัดเก็บหรือรับเงิน ที่ชำระแก่ อบต. ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต จัดเก็บและรับชำระเงิน มาแล้วมีเจตนาเบียดบังเงินเป็นของตนโดยทุจริต และดำเนินคดีร้องเอกราษฎร์ฟ้อง หัวหน้าส่วน การคลัง มีพฤติการณ์เป็นเจ้าพนักงานละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิด ความเสียหายแก่ อบต. คณะกรรมการ บ.ป.ท. รับเรื่องไว้ได้สวน ต่อมาเมื่อเป็น เอกฉันทันที่ข้อมูลความผิดจำเลยคนเดียว หลังเกิดเหตุมีการนำเงินฝากเข้าบัญชี อบต. ชดใช้เงินขาดบัญชีในปี ๒๕๕๕ และนาง กับ ร่วมกันชดใช้เงิน ขาดบัญชีในปี ๒๕๕๗ แก่ อบต. ครบถ้วนแล้ว

มีปัญหาต้องวินิจฉัยก่อนว่า จำเลยมีหน้าที่ตามฟ้องหรือไม่ โจทก์ฟ้องและ นำสืบว่าจำเลยมีหน้าที่รับผิดชอบงานการเงิน งานการบัญชี งานทะเบียนควบคุมการเบิก จ่ายเงิน งานเก็บเงินและดูแล งานภาษี ทะเบียนทรัพย์สินและแผนที่ภาษีอากร ค่าธรรมเนียม และค่าเช่า งานจัดเก็บรายได้และค่าปรับ งานทะเบียนควบคุมและเร่งรัดรายได้” ตามคำสั่ง อบต. ที่ กับที่ และที่ ในสำนวนได้สวน

/หน้า ๑๓๑,

สิ่งพิมพ์ผลิตจากกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

ที่พิมพ์: กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๑๒ -

ร้ายแรงถึงขั้นต้องกลั่นแกล้งเบิกความปรักปรำ เนื้อหาในบันทึกถ้อยคำและคำเบิกความ
สอดคล้องกันกล่าวถึงการรวบรวมเงินจากสมาชิกในกลุ่มนำไปชำระค่างวดเดียวกัน
ในช่วงเวลาเดียวกันไม่มีข้อพิรุณสงสัย พยานทุกคนมีภูมิลำเนาอยู่ตำบล ต่างรู้จัก
และจดจำได้ดีว่าจำเลยทำงานอยู่ที่ อบต. เชื่อว่าพยานทุกคนให้ถ้อยคำและเบิกความ
ไปตามรู้เห็นยากที่จะปฏิเสธได้ จำเลยนำสืบต่อสืบว่า ช่วงเวลาเกิดเหตุจำเลยทำงาน
เป็นสายลับให้ตำรวจจับกุมคนร้ายคดียาเสพติดหลายคดี ตำรวจนำตัวจำเลยไปอยู่ดูแล
ความปลอดภัยที่บ้านพักในอำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน ไม่ได้ไปทำงานที่ อบต. ทำนองว่า
เมื่อจำเลยไม่ได้ไปทำงานที่ อบต. ย่อมไม่สามารถรับเงินตามที่ถูกกล่าวหาทั้งหมด
โดยจำเลยไม่มีหลักฐานเอกสารยืนยันจากหน่วยงานตำรวจหรือต้นสังกัดของจำเลย และไม่มี
หลักฐานว่าจำเลยแจ้งเรื่องนี้ให้ต้นสังกัดทราบ แม้จำเลยนำพยานบุคคลซึ่งเป็นตำรวจ
มาเบิกความรับรองว่าจำเลยอยู่ในดูแลของตำรวจในอำเภอเมือง แต่ตำรวจก็ไม่ได้
เฝ้าดูอยู่ตลอดเวลา และช่วงเวลานั้นจำเลยยังไม่ได้ลาออกจากราชการอาจย้อนกลับไป
อบต. เมื่อใดก็ได้ พยานจำเลยไม่มีน้ำหนักหักล้างพยานโจทก์ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า
พยานโจทก์ดังกล่าวมาได้นำเงินค่างวดไปชำระกับจำเลยด้วยตนเองหรือมอบให้บุคคลอื่น

/นำเงิน

จึงมีพิพากษาตามฟ้องและเห็นว่าคดีอาญาไม่มีความผิด ยึดเป็นสำเนา

ที่ได้รับใช้ รับทราบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และใช้ให้แทนต้นฉบับได้

○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๑๔ -

ของ อบต. จำเลยเบียดบังไปในคราวเดียวไม่ใช่กระทำผิดต่อผู้ชำระเงินแต่ละราย

การกระทำของจำเลยเป็นความผิดกรรมเดียว

ส่วนข้อหาความผิดตามฟ้องข้ออื่น ไม่มีผู้ชำระเงินคนใดมาเป็นพยานยืนยันว่า จำเลยเป็นผู้รับเงินและออกใบเสร็จรับเงินให้ มีใบเสร็จหลายฉบับจำนวนเงินเล็กน้อย เพียงหลักร้อยบาท เป็นเรื่องยากที่จะติดตามผู้ชำระเงินมาสอบถามได้ครบทุกคน สดง. กับ ป.ป.ท. จึงพิจารณาว่า จำเลยมีหน้าที่เก็บเงินรายได้ และมีชื่อจำเลยในช่องผู้รับเงิน ใบเสร็จรับเงินแต่ละฉบับ โดยไม่มีการบันทึกบัญชี ไม่นำเงินฝากเข้าบัญชีของ อบต. เพียงพอต่อการชี้มูลความผิด จำเลยนำสืบต่อสู้ว่า ไม่ได้รับเงิน ไม่ได้ลงลายมือชื่อ ในใบเสร็จรับเงิน | ตอบศาลว่า ลายมือชื่อจำเลยในใบเสร็จรับเงินเขียนแตกต่างกันไปหลายอย่าง จำเลยเคยโต้แย้งข้อกล่าวหาว่าไม่ได้ลงลายมือชื่อในใบเสร็จรับเงิน แต่พยานไม่ได้ส่งตรวจพิสูจน์ลายมือ เพราะใบเสร็จต้นฉบับอยู่กับ สดง. พยานมีเพียงสำเนา ไม่ชัดเจนจึงไม่ส่งตรวจ แสดงว่าจำเลยโต้แย้งเรื่องลายมือชื่อในใบเสร็จรับเงินมาโดยตลอด เมื่อพิจารณาสำเนาใบเสร็จรับเงินในสำนวนได้ส่วน หน้า ๒๗๘ ถึง ๓๕๔ และ ๔๓๑ ถึง ๔๕๘ มีทั้งชัดเจนและเลือนราง ใบเสร็จที่พอมองเห็นข้อความได้มีลายมือชื่อในช่อง ผู้รับเงิน

/แตกต่าง

จึงขอให้ศาลพิจารณาสำนวนและสืบพยานต่อไป

ที่ได้รับการวินิจฉัยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา และใช้โทษตามสมควร

○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๑๘ -

แล้ว เมื่อไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน จึงเห็นควรให้โอกาสกลับตนเป็นคนดี โดยรอกการลงโทษจำคุกไว้ ๒ ปี และคุมความประพฤติจำเลยโดยให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ ๔ ครั้ง ในปีแรก กับให้ทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่จำเลยกับพนักงานคุมประพฤติเห็นสมควร จำนวน ๑๒ ชั่วโมง ตามประมวลกฎหมายอาญา ๕๖ และเห็นควรลงโทษปรับจำเลยอีกสถานหนึ่งเมื่อลดโทษให้หนึ่งในสามแล้วคงปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ คำขอและข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก.

จึงขอความเห็นชอบ ขออนุมัติลงนาม และประทับตราเป็นสำคัญ

คดีนี้ให้ยก วรรคสองปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท คุมประพฤติ ๒ ปี และให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ ๔ ครั้ง ในปีแรก